

Република Србија
УПРАВНИ СУД
17 У.587/11
24.02.2011.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Невене Милојчић, председника већа, Мирјане Аранђеловић и Стева Ђурановића, чланова већа, са судским саветником Весном Чогурић, записничарем, у управном спору по тужби тужиоца А.А. из Казнено-поправног завода у Пожаревцу-Забела, поднетој против решења Министарства правде Републике Србије бр.702-01-1071/2010-05 од 17.12.2010.године, у предмету премештаја осуђеног лица, у нејавној седници већа одржаној дана 24.02.2011.године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се **ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења Министарства правде-Управе за извршење кривичних санкција бр.702-00-627/2010-05 од 19.08.2010.године, којим је одбијена молба тужиоца за премештај из Казнено-поправног завода у Пожаревцу-Забела у Казнено-поправни завод у Сремској Митровици.

У тужби поднетој Управном суду дана 18.01.2011.године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, указујући да је разлог подношења молбе и премештај у други казнено-поправни завод контакт са његовом породицом, истичући притом да није дисциплински кажњаван и да је показао прилагођено понашање у казнено-поправној установи. Стога сматра да му је неосновано ускраћено право на

премештај из Казнено-поправног завода у Пожаревцу-Забела у Казнено-поправни завод у Сремској Митровици.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

По оцини навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Управни суд је сагласно члану 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр.111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, без одржава усмене расправе, нашао да је тужба неоснована.

Према списима предмета и образложеном оспореном решењу, тужени орган је својим решењем правилно одбио жалбу тужиоца изјављену против решења првостепеног органа, за коју одлуку је дао довољне, јасне и на закону засноване разлоге, које у свему прихвата и овај суд.

Ово стога, што је одредбом члана 116. став 1. Закона о извршењу кривичних санкција (“Службени гласник РС” бр.85/05 и 72/09), прописано да на молбу осуђеног или предлога управника завода, када за то постоје оправдани разлози, директор управе може осуђеника преместити из једног завода у други завод. Тужени орган налази да је правилно поступио првостепени орган када је одбио молбу тужиоца за премештај, с обзиром на утврђене личне криминолошке карактеристике и да тужилац као осуђени казну затвора може издржавати само у заводу затвореног типа са посебним обезбеђењем. Наиме, из акта Казнено-поправног завода у Пожаревцу - Забела број 702-7210-2/2010-02 од 27.07.2010.године утврђено је да је тужилац осуђен пресудом Врховног суда Србије у Београду Кж.бр.2163/07 од 19.12.2007.године, због кривичног дела тешког убиства из члана 114. став 1. тачка 9. КЗ и кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ на казну затвора у трајању од 37 година, те да је на основу наведеног акта класификован у затвору на одељење завода у Б-2 подкатегорију и да је распоређен у одељење са појачаним мерама безбедности. Стога је имајући у виду разлоге наведене у молби понашање осуђеног и започети процес ресоцијализације, врсту извршеног кривичног дела и висину изречене казне, те да је класификован у затворено одељење завода у Б-2 подкатегорију, а да са евидентираним члановима породице повремено остварује контакте и да издржавање изречене казне истиче 26.07.2043.године, оценио да програм

извршења казне са адекватним васпитно-корективним радом треба наставити у наведеној установи, одбио жалбу тужиоца. Наводима жалбе, изјављеним на решење првостепеног органа, тужилац не доводи у сумњу законитост решења, због чега је тужени орган правилно одбио жалбу тужиоца и потврдио првостепено решење.

Суд је ценио наводе тужбе којима тужилац истиче да је оспорено решење незаконито и донето на његову штету, па налази да су исти неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, јер понавља наводе истакнуте у жалби, који су по налажењу суда правилно оцењени.

Са изнетог, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 1. и 2. Закона о у правним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 24.02.2011.године, 17 У.587/11

Записничар
Весна Чогурић,с.р.

Председник већ-судија
Невена Милојчић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЛЈК